

Nieuwjaarsboodschap aan alle dwarsliggers van goede wil

Rood! - De socialisten [webmaster@roodlinks.be]

Verzonden: vrijdag 6 januari 2012 19:29

Aan: Veerle Solia

Nieuwjaarsboodschap aan alle dwarsliggers van goede wil

Onderteken onze oproep online op de website: http://www.roodlinks.be/index.php?option=com_chronocontact&chronoformname=nieuwjaarsbrief_2012

Op 22 december werd het werk stilgelegd in de ambtenarij, de lokale besturen, openbaar vervoer, de post, het onderwijs en de havens. In de privé-sector zijn solidariteitsacties gevoerd. Ondanks de veelzijdige hetze tegen iedereen die durfde te staken legden honderdduizenden mensen collectief het werk neer. Het was de eerste, maar zeker niet de laatste vakbondsactie tegen de besparingsmaatregelen vervat in het regeerakkoord.

De hetze heeft het signaal enkel sterker gemaakt. Meer dan ooit was er vastberadenheid en overtuiging nodig om aan de staking deel te nemen. De stakingsdag werd daardoor een hoogdag van de democratie: onrechtvaardige beslissingen die op een niet verkozen niveau hun oorsprong vonden (de Europese Commissie en de financiële markten) werden van onderuit door honderdduizenden mensen tegengesproken.

Te vaak vergeten we dat die democratie er nooit gekomen zou zijn zonder die – toen al - door media en goegemeente verketterde stakingen. Te vaak vergeten we ook dat onze sociale bescherming er nooit zou gekomen zijn zonder die alom misprezen stakingen. Stakingen die altijd ‘op het verkeerde ogenblik’ kwamen en die altijd hinder, inkomens- en productieverlies met zich meebrachten. Sociale bescherming waar nooit geld voor was, tenzij er druk werd gezet van onderuit. Dat leert ons de geschiedenis van het syndicalisme, van het socialisme en van de sociaal-democratie.

Vandaag moet datzelfde stakingswapen uit de kast worden gehaald om die historische sociale en democratische verwezenlijkingen te verdedigen en verdere sociale achteruitgang en collectieve verarming te voorkomen. Stakingen, pleinbezettingen en andere acties lijken ons in het huidige klimaat evident, onvermijdelijk en noodzakelijk: of zijn we nu al vergeten dat onze budgettaire en economische problemen niets te maken hebben met het feit of mensen (te) lang leven, maar alles met buitensporige winsthonger? Niet het sociaal verzet maar de allesoverheersende ‘markten’ zouden de pleitbezorgers van de democratie in media en politiek zorgen moeten baren.

De pensioenhervormingen hebben niets met een vergrijzingsprobleem te maken maar alles met het saneren van het begrotingstekort, met het 'gerust stellen van de financiële markten', het voldoen aan de betuttelende eisen van Europa. Vandaag worden de kosten van de bankencrisis afgewenteld op de werkende bevolking. Nochtans hadden er andere maatregelen genomen kunnen worden. Geen cosmetische ingrepen maar doortastende hervormingen zoals het herstel van een vennootschapsbelasting op 30%, een vermogensbelasting, de afbouw van de notionele interestaftrek en de opheffing van het bankgeheim. Geen enkele van deze maatregelen werd ernstig aan de onderhandelingstafel besproken. Opnieuw maakt het parlement zich medeplichtig aan het neerleggen van een belangrijk – zo niet het grootste – deel van de crisisfactuur bij hen die ze niet veroorzaakt hebben: de schoolverlaters, de werkenden en de gepensioneerden.

Waar blijven dan de maatregelen van het minste kwaad? Waarom worden het sociaal overleg én de stakingsacties genegeerd of gecriminaliseerd? De verkozenen die de rechten van de werknemers

zouden moeten vertegenwoordigen zijn vandaag de uitvoerders van de neoliberale recepten van verarming. Hierdoor ontnemen zij de bevolking de hoop dat het anders zou kunnen. Daardoor wordt een deel van die bevolking vatbaar voor gevaarlijke schijnalternatieven zoals nationalisme en rassenhaat. Een dergelijke episode hebben we in onze geschiedenis al eens gekend.

Met een nieuwe recessie in het vooruitzicht zullen er nog meer besparingsmaatregelen volgen. Onder leiding van Merkel en Sarkozy bereidt Europa zich voor om elke uitgave te onderwerpen aan nauwgezette controle. De index is verre van gevrijwaard en sociale rechten zullen verder uitgehold worden onder het mom van 'modernisering van de arbeidsmarkt'.

De sociale geschiedenis is altijd geschreven tegen de stroom in en van onderuit, door dwarsliggers. Het is tijd voor een nieuw hoofdstuk. Er is nood aan een nieuwe beweging die de sociale strijd opnieuw een politieke stem geeft. Geen star ideologisch project maar een eigentijds project dat het beste van onze traditie verenigt en verbindt met de revolte van jonge generaties tegen het onrechtvaardige systeem waarin zij opgroeien. Laat ons rond die vlag échte eenheid hervinden. Niet voor onszelf, maar voor de mensen, de planeet en de toekomst van onze kinderen en kleinkinderen. Vandaag betekent een dergelijk project alvast: aan de kant staan van zij die opkomen voor de vrijwaring van onze sociale verworvenheden.

Wouter Van Bellingen, schepen (SOS 2012, Sint-Niklaas) en oud-partijsecretaris van Spirit

Jef Sleenckx, ex-sp.a parlements lid

Erik De Bruyn, kandidaat voorzitter voor de sp.a in 2007

Elke Heirman, kandidaat ondervoorzitter voor de sp.a in 2007

Jean-Marie De Meester, ex-voorzitter sp.a Oostkamp, OCMW-raadslid

Francine Mestrum, lid van de Internationale Raad van het Wereld Sociaal Forum

- This E-mail Message was Processed by Virtual AutumnTECH: Standard Edition -

<http://www.AutumnTECH.com>